

„Šimon, syn Jánov, miluješ ma?“

„Keď sa najedli, Ježiš sa opýtal Šimona Petra: „Šimon, syn Jánov, miluješ ma (**agapás me**) väčšmi ako títo?“ Odpovedal mu: „Áno, Pane, ty vieš, že ťa mám rád (**filó se**).“ Ježiš mu povedal: „Pas moje baránky.“ Opýtal sa ho aj druhý raz: „Šimon, syn Jánov, miluješ ma (**agapás me**)?“ On mu odpovedal: „Áno, Pane, ty vieš, že ťa mám rád (**filó se**).“ Ježiš mu povedal: „Pas moje ovce!“ Pýtal sa ho tretí raz: „Šimon, syn Jánov, máš ma rad.“ Petra zarmútilo, že sa ho tretí raz spýtal: „Máš ma rád (**fileís me**)?“ a povedal mu: „Pane, ty vieš všetko, ty dobre vieš, že ťa mám rád (**filó se**).“ Ježiš mu povedal: „Pas moje ovce! Veru, veru, hovorím ti: Keď si bol mladší, sám si sa opásal a chodil si, kade si chcel. Ale keď zostarneš, vystrieš ruky, iný ťa opáše a povedie, kam nechceš.“ To povedal, aby naznačil, akou smrťou oslávi Boha. Ako to povedal, vyzval ho: „Poď za mnou!“ (Jn 21, 15-19).

Čo táto hra slov môže asi znamenať? Tento dialóg je veľmi zaujímavý. Je tu hra slov milovať a mať rád, v gréčtine **agapás me a filó se**)

Čím horí moje srdce?

Scéna sa veľmi podobá scéne z prvého volania. Miesto je to isté: Genezaretské jazero. Okolnosti sú veľmi podobné. Peter a ostatní apoštoli chytajú ryby a počas celej noci nechytili nič. Na svitaní im Ježiš, ktorý stojí na pobreží, káže spustiť siete z pravej strane loďky. Urobia tak a chytia veľké množstvo rýb. Potom všetci vystúpia na breh a jedia s Ježišom. Iba **dvakrát** je v evanjeliách spomenutá „**pahreba**“: na nádvorí najvyššieho veľkňaza (Jn 18,18) a pri stretnutí Petra so vzkrieseným Pánom. „Uvideli tam pahrebu“ (Jn 21, 9). Trojnásobné zapretie Petrovo sa odohralo pri pahrebe a pri pahrebe tri krát vyznal svoju lásku svojmu Majstrovi. Po tom všetkom, čo sa odohralo pri pahrebách, nemohol byť Peter viac schopný pozrieť sa na žiadnu pahrebu bez toho, aby sa mu nevynorili bolestné spomienky.

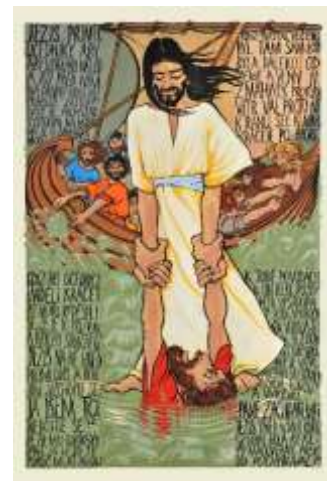
Milovať v pravde, žiť realitu toho čo som

Po jedle sa Ježiš obráti k Petrovi, tak ako to urobil pred niekoľkými rokmi a volá ho k tomu, aby ho nasledoval, tento raz vo forme trojitej otázky: „Šimon, **miluješ ma** viac, než títo? ... Áno, Pane, ty vieš, že **ťa mám rád** ... Pas moje baránky“ (Jn 21,1-19) . Tentoraz sa Ježiš pýta Petra: „Miluješ ma viac, než ma milujú títo ostatní?“ Prečo Ježiš robí toto porovnanie? Zdá sa, ako keby sa Petra pýtal: **Čo je tou opravdivou motivačnou silou tvojho života; na čom spočíva tvoj pohľad? Si stále zameraný na seba samého, na svoje úspechy, na svoju efektívnosť, na porovnanie seba samého s inými, na spoliehanie sa na svoje vlastné zdroje a sily, na svoju vlastnú schopnosť milovať?**

Keď sa Ježiš pýta Petra: „Miluješ ma? ako vidíme používa na lásku slovo »agapé, čo je najvyššia forma lásky. Je to láska nezištná, heroická, presne tá, ktorú mal on, keď zomrel za nás na kríži. Peter však, teraz už poučený svojím pádom odpovedá skromne: „Nie, Pane, nie som schopný zatiaľ povedať, že ťa milujem hrdinskou, agapeickou láskou, takou ako ty miluješ nás. Milujem ťa však láskou tzv. filiou, tzn. láskou úprimne priateľskou, láskou ľudskou. Keď to Ježiš zopakuje dva krát a Peter stále trvá na svojej pokornej aj keď kvalitou nižšej láske, zostúpia stupeň nižšie k nemu a pýta sa ho teda či ho miluje naozaj aspoň touto priateľskou, ľudskou láskou. Peter súhlasí. Vieme, že neskôr Peter k agapeickej, k tej Kristovej láske dozrel, dôkazom toho bola jeho smrť dolu hlavou na kríži, no potreboval na to čas.

Túžba po moci, byť viac ako ostatní.

Čo to je čo nás oberá o schopnosť vzdorovať pokušeniu po moci? Možno je to pocit, že moc je dobrou náhradou za lásku. Je ľahšie byť bohom, ako Boha milovať. Je ľahšie ľudí ovládať, ako ich milovať. Je ľahšie život vlastniť ako život milovať. „Miluješ ma? pýta sa Ježiš. A my sa pýtame: „Mohol by som v tvojom Kráľovstve sedieť po tvojej pravici alebo ľavici? (Mt 20, 20)³ Peter bol schopný prekonať túto krízu a povedať „áno“ Ježišovi. Táto kríza ho naučila veľa. Umožnila mu urobiť zrelšiu odpoveď, hlbšiu, a kvalitatívne odlišnú od tej, ktorá sa odohrala pred troma rokmi. Teraz si je vedomý svojich hraníc a svojich pádov a toto vedomie ho robí pokornejším. Teraz už nie je jeho oddanosť založená na jeho vlastných schopnostiach, ale skorej na slove Ježišovom, ktorý ho povolal. Teraz sa oddá (odovzdá, daruje) ukrižovanému Pánovi a Kráľovstvu, ktoré nepochádza z tohto sveta, a ktoré je založené na viere. Teraz je ochotný nasledovať Pána bez ilúzií a naivite.

Pas moje ovce

Ježiš mu jasne dal najavo, že iba v takej miere, v akej ho miluje, bude schopný živiť baránkov a ovečky, ktoré mu budú zverené. Peter bol jednoznačne zameraný na činnosť. A preto to, čo mu Ježiš povedal je namierené na túto charakteristiku: **‘Moje ovce a baránky nebudú živené tým, čo ty, Peter, pre ne vykonáš, ale tým, ako im odovzdáš moju lásku k tebe a tvoju lásku ku mne a spôsobom, a tiež tým, ako oni budú schopné zažiť skutočnosť mojej prítomnosti v tvojom živote a tvoju prítomnosť u mňa.** A tak je zrejmé, že to, čo je hlavné v identite apoštola, nie je úspech v jeho službe, ale schopnosť **ukazovať iným Ježišovu milujúcu prítomnosť vo svojom vlastnom živote.** Keď sa raz pýtali Matky Terezy, ako sa môže pozeráť na všetku tú biedu na kalkatských uliciach, kde jej práca je len zlomkom toho, čo by tam bolo potrebné vykonať, odpovedala: „Mojou úlohou nie je byť efektívna. Mojou jedinou úlohou je byť verná.“ Ježiš ako keby podčiarkol toto volanie k vernej láske v nasledujúcej časti dialógu: „Veru, veru, hovorím ti: Keď si bol mladší, sám si sa opásal a chodil si, kade si chcel. Ale keď zostarneš, vystrieš ruky, iný ťa opáše a povedie, kam nechceš. To povedal, aby naznačil, akou smrťou oslávi Boha. Ako to povedal, vyzval ho: ‘Pod’ za mnou!’“ (Jn 21,18-19)[1]

Toto bol pre Petra rozhodný moment – nové povolanie k tomu, aby odumrel sebe samému a to radikálnym spôsobom a k tomu, aby sa rozhodol pre Ježiša s víziou, očistenou láskou, zbavenou arogancie a spoliehania sa iba na seba samého. Jediné, na čo bude odteraz založené jeho nasledovanie Pána bude len viera a dôvera v moc Kristovej lásky voči nemu. **Predtým Peter vo veľkodušnom geste opustil svoju loďku, svoju prácu, dom, rodinu, teraz sa však od neho požaduje, aby vydal seba samého, aby bol vedený tam, „kde by radšej nešiel.“** Konečným cieľom nášho učeníctva nie je robiť to, čo robí náš Majster, ale nechať sa viesť **Majstrovým Duchom.**

Istý mladík sa stal učňom u slávneho majstra, ktorý vyrábala krásne vitráže. Mladík dúfal, že sa v tejto oblasti čoskoro stane takým istým zručným odborníkom ako jeho majster. No nech sa snažil akokoľvek, nejak mu to nešlo. A tak svojho majstra požiadala, či by mu nepožičal svoje nástroje. No ani tak mu to nešlo. Po mnohých týždňoch hovorí mladík svojmu majstrovi: „S vašimi nástrojmi mi to nejde o nič lepšie ako s mojimi. Učiteľ mu na to hovorí: „To, čo potrebuješ, nie sú majstrove nástroje, ale jeho duch.